

Útlevél a jövőbe 2.

Valamikor réges-régen a farkasok törzsfejlődése végérvényesen két ágra szakadt: egyik részük megmaradt büszke vadállatnak, s ma rezervátumokba visszaszorulva vívja harcát a fennmaradásért. A többiek az emberrel szövetségre lépve kutyává váltak, s azóta meghódították az egész világot.

Ma a domesztikáció új korszakát éljük, s azok az állatok, amelyek alkalmasnak bizonyulnak az együttélésre, genetikailag talán ismét sikeresebbnek bizonyulnak majd, mint vadnak maradó társaik. Egy azonban bizonyos: az utaknak ismét ketté kell válniuk, különben az embernek a társállatok által okozott lelki haszonért az árat a természet fizeti meg.

„Lakótelepi kenguru” – nemrégiben meglepve olvastam e feliratot egyik állatkereskedésünk ajánlatában. Ez meg mi a szösz? Nem kellett sokáig nyomoznom, hogy megtudjam: Derbykengururól van szó, amely állítólag erkélyen is tartható. Nos, bizonyára tartható – de hogy jól is érzi magát, azt már nem szavatolom.

Állatkereskedéseinkben az utóbbi időben egyre több „extra” állat jelenik meg: bájos prérikuttyák néznek szemközt az érdeklődőkkel, sehyemmajmok ugrálnak üvegvitrinjükből, és persze ott vannak a nagy testű papagájok, főleg a kakaduk, amelyek már csaknem minden sarki állatüzletben jelen vannak.

Külföldi útjaimon minden utamba eső állatkereskedésbe betérek. Az árakat jó magyarosan átszámítom, és megállapítom, hogy fenemód magasak (legalábbis a mi fizetésünkhöz). Emellett elámulok a szakkönyvkinálattal és a boltos szakértelmű látvánnyal. Ami azonban menten feltűnik – lehetek Svédországban vagy Dániában, a szomszédos Ausztriában vagy akár a nem éppen szomszédos Ausztráliában –, hogy az igazán kényes, különleges fajok egyszerűen hiányoznak a kínálatból. Nincsenek majmok, nagytestű papagájt alig látni, és még számos, nálunk azonnal megvásárolható állat hiányzik az üzletekből, holott tartásukra egyértelműen nagy az igény ott is. Az ok egyszerű, s a receptet itthon is jó volna átvenni. A „nem mindennapi” állatokat katalógusból lehet megrendelni, és – az előleg befizetése után – hamarosan meg is érkezik a kifogástalan kondíciójú állat, egyenest a tenyésztőtől!

Hogy ez miért jó? Mert egészen addig, míg az új gazdához eljut az állat, jó kezekben, stresszmentes környezetben él, nem zaklatja tömérdék érdeklődő. S ami még fontosabb: csábító látványával senkit sem befolyásol. Senki sem mondja hirtelen felindulásból, hogy „nekem ez kell”: csak az veszi meg, aki utánanézett igényeinek, és aludt is egyet a választásra.

Talán még néhány év, és nálunk is olyan állatkereskedések lesznek, ahol alig van állat: erre utal, hogy a fentebb említett kenguru sem volt ténylegesen látható az üzletben. A következő lépés az, hogy a katalógust böngésző vevő hiteles tájékoztatást kapjon. A lakótelepi erkélyeket illetően is.

8 A fehéregert is meg lehet siratni

Közkeletű vélekedés, hogy a kedvenc állatok tartása iránt mutatkozó igényt a természettől való elszakadás szüli meg a betonrengetegbe kényszerült város-lakóban. Ám a kutató, aki eljut a Föld még csaknem érintetlen zugaiba, szembesülhet azzal a ténnyel, hogy a „kedvtelésből tartott állat” a háborítatlan vadon mélyén sem ismeretlen fogalom. Az őállapotban élő emberek is szomjaznak az állatok közvetlen közelségét, s gyakran mély érzelmi kötődésük alakul ki szőrös, tollas kedvenceik iránt.

Öt betű a vadonért 36.

Az egzotikus élőlények iránti vonzalom sajátos ellentmondás létrehozója: a felelőtlen vagy egyszerűen tudatlan állatbarát könnyen válhat részesévé a természet kizsákmányolásának. A nemzetközi állatpiac zezugos útvesztőjében a helyes útírányt jelképes tábla jelzi, melyen öt betű olvasható: C.I.T.E.S. A veszélyeztetett állat- és növényfajok kereskedelmét szabályozó Washingtoni Egyezmény végrehajtásában Magyarországnak kiemelt szerep jut, mivel hazánk Nyugat-Európa kapujában fekszik, így gyakran érinti az állatcsempészek útvonala.

